

پیوست

شماره: ۵۵۹ / ۷۱۱۸۲

تاریخ: ۱۳۹۰ / ۱۱ / ۱۸

پیوست:

دفترخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۰ / ۱۱ / ۴۵۵۶۱
تاریخ ثبت: ۱۳۹۰ / ۱۱ / ۱۸
کد پرونده:
ساعت ورود:

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

لایحه موافقتنامه انتقال محکومین بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق

که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ

۱۳۹۰ / ۱۱ / ۱۲ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

علی لاریجانی

لایحه موافقتنامه انتقال محکومین بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق

ماده واحده - موافقتنامه انتقال محکومین بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه انتقال محکومین بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق که از این پس «طرفهای متعاهد» نامیده می‌شوند، نظر به علاقه متقابلی که به تحکیم همکاری مؤثر در زمینه انتقال محکومین بر پایه اصول حاکمیت ملی و عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر دارند، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

مفهوم اصطلاحات به کار رفته در این موافقتنامه، عبارت است از:

الف - دولت محکوم کننده: طرف متعاهدی که حکم محکومیت در آن صادر شده است.

ب - دولت اجراءکننده: طرف متعاهدی که محکوم علیه از اتباع آن است.

پ - محکوم: هر شخصی که علیه او حکم قطعی سالب آزادی صادر شده باشد.

ت - اقارب محکوم: همسر یا بستگان محکوم تا درجه سوم مطابق قانون هریک از طرفهای متعاهد.

ث - مراجع صلاحیتدار هریک از طرفهای متعاهد: مراجعی که مطابق قوانین خود در امر انتقال محکومین به هر نحو دخالت دارند.

ماده ۲- دامنه شمول

مطابق مقررات این موافقتنامه اشخاصی که در قلمرو دولت محکوم کننده به مجازات سالب آزادی محکوم شده اند به منظور تحمل باقیمانده مدت مجازات خود به کشور اجراء کننده، منتقل خواهند شد.

ماده ۳- شرایط انتقال محکومین

۱- محکوم تحت شرایط زیر منتقل خواهد شد :

الف- محکوم دارای تابعیت دولت اجراء کننده باشد.

ب- حکم قضائی طبق قانون دولت محکوم کننده، قطعی و لازم الاجراء باشد.

پ- در زمان درخواست انتقال، باقی مانده مجازات موضوع حکم صادره کمتر از شش ماه نباشد.

ت- محکوم، با انتقال خود موافق باشد یا در صورت عدم توانائی ابراز موافقت خود، یکی از اقارب یا نماینده قانونی وی، با انتقال او موافقت کند.

ث- عملی که درباره آن حکم صادر شده است، طبق قوانین دولت اجراء کننده جرم محسوب شود.

ج- طرفهای متعاقد، با انتقال محکوم موافقت نمایند.

۲- در موارد استثنائی طرفهای متعاقد می توانند درباره انتقال محکومینی که باقیمانده مدت مجازات آنها کمتر از شش ماه می باشد، توافق نمایند.

۳- انتقال درخواست خواهد شد بوسیله :

الف) دولت محکوم کننده؛

ب) دولت اجراء کننده؛

پ) محکوم یا نماینده قانونی وی یا یکی از اقارب وی.

ماده ۴- موارد امتناع از درخواست

- ۱- در صورتی که هریک از طرفهای متعاقد انتقال محکوم را مخالف حاکمیت، امنیت، نظم عمومی یا قانون اساسی خود بدانند، درخواست انتقال رد خواهد شد.
- ۲- همچنین در صورتی که محکومیت مربوط به یک جرم سیاسی یا نظامی باشد.

ماده ۵- اطلاعات راجع به اجراء

- ۱- دولت اجراءکننده در مورد اجرای حکم اطلاعات زیر را برای دولت محکومکننده فراهم خواهد نمود:

الف - در صورتی که محکوم پیش از اتمام مجازات در قلمروی دولت اجراءکننده، متواری شود.

ب - در صورتی که دولت محکومکننده گزارش خاصی را در مورد وضعیت محکوم درخواست کند.

پ - زمانی که مجازات اجراء گردیده است یا چنانچه مانعی برای اجرای مجازات ایجاد شده باشد.

۲- دولت محکومکننده اقدامات به عمل آمده توسط خود یا دولت اجراءکننده به موجب این موافقتنامه و همچنین تصمیمات اتخاذ شده توسط طرفهای متعاقد در مورد درخواست انتقال محکوم را کتباً به وی اعلام خواهد کرد.

۳- انتقال محکوم به دولت اجراءکننده برای گذراندن ادامه محکومیتش نباید خدشهای به حقوق مکتسبه مشروع وی در دولت محکومکننده وارد نماید.

ماده ۶- مبادله اطلاعات

طرفهای متعاقد به طور سالیانه یا بنا به درخواست، اطلاعات راجع به محکومینی که اتباع یکدیگر هستند را مبادله خواهند کرد.

ماده ۷- درخواست انتقال

در صورت درخواست انتقال، دولت محکوم‌کننده اسناد و اطلاعات زیر را برای دولت اجراءکننده ارسال خواهد نمود، مگر آنکه طرفهای متعاقد به نحو دیگری توافق کنند:

الف- مشخصات محکوم شامل نام، نام خانوادگی، نام پدر، محل و تاریخ تولد.

ب- اسناد تابعیت محکوم در صورت وجود.

پ- نسخه‌ای از متون قانونی مستند صدور حکم محکومیت یا شرح آن.

ت- درخواست محکوم یا نماینده قانونی یا یکی از اقارب او برای انتقال طبق بند (۳) ماده (۳).

ث- رونوشت حکم محکومیت و تصمیم مراجع صلاحیتدار درباره اعتبار قانونی آن.

ج- تأییدیه دولت محکوم‌کننده مبنی بر میزان محکومیت تحمل شده، مدت باقیمانده محکومیت و هر موضوع دیگری در مورد عفو یا تخفیف حکم.

چ- گزارش پزشکی راجع به وضعیت جسمانی و روانی محکوم.

ماده ۸ - ارائه اسناد

دولت اجراءکننده در صورت درخواست دولت محکوم‌کننده اسناد زیر را ارائه خواهد نمود:

۱- تأییدیه‌ای دال بر این که محکوم در زمان درخواست انتقال تابعیت دولت اجراءکننده را دارا است.

۲- نسخه‌ای از قانون دولت اجراءکننده که افعال موجب محکومیت را در کشور اجراءکننده جرم شناخته و مجازاتهای مقرر برای آن را معین می‌نماید.

ماده ۹- بررسی موافقت با انتقال

۱- دولت محکوم‌کننده کسب اطمینان خواهد کرد که موافقت مذکور در جزء (ت) بند (۱) ماده (۳) بدون اکراه، با آزادی و با آگاهی کامل از پیامدهای آن اعلام شده باشد.

۲- دولت اجراءکننده می تواند موافقت محکوم و شرایط اعلام شده آن را از طریق کنسول خود یا مقام مورد توافق دیگر احراز کند.

ماده ۱۰- پاسخ به تقاضای انتقال

طرف محکوم کننده ظرف سی روز از تاریخ وصول اسناد مندرج در ماده (۷) موافقتنامه، نسبت به قبول یا رد درخواست انتقال به طور مستدل پاسخ می دهد و تصمیم اتخاذ شده و نتیجه آن را حسب مورد به شخص محکوم، نماینده قانونی یا یکی از اقارب او و به دولت اجراءکننده کتباً اعلام خواهد نمود.

ماده ۱۱- زمان، مکان و چگونگی انتقال

طرفهای متعاقد در اسرع وقت، محل، تاریخ و نحوه انتقال محکوم را با توافق یکدیگر تعیین خواهند کرد.

ماده ۱۲- هزینه های انتقال محکوم

دولت اجراءکننده هزینه های مربوط به انتقال محکوم را از زمان تحویل برعهده خواهد داشت.

ماده ۱۳- ترتیبات اجرای حکم پس از انتقال

۱- دولت اجراءکننده موظف است اجرای حکم محکومیت را بلافاصله به دستور مراجع ذیصلاح خود ادامه دهد.

۲- دولت اجراءکننده، در صورت درخواست، قبل از انتقال محکوم، دولت محکوم کننده را از اقداماتی که انجام خواهد داد، مطلع می نماید.

۳- اجرای حکم محکومیت تابع قوانین دولت اجراءکننده خواهد بود و آن دولت صلاحیت اتخاذ تمام تصمیمهای مناسب در مورد محکوم را دارا خواهد بود.

۴- چنانچه حکم از نظر ماهیت با قانون دولت اجراءکننده مغایر باشد یا در صورتی که قانون دولت اجراءکننده تعدیل را ایجاب نماید، دولت اجراءکننده می تواند بنابه درخواست تجدیدنظر از سوی محکوم، از طریق مرجع صلاحیتدار خود، محکومیت را با مجازاتی که طبق قوانین خود برای همان جرم مقرر گردیده است، تطبیق دهد.

۵- در صورت تبدیل محکومیت، دولت اجراءکننده آیین دادرسی خود را اعمال خواهد کرد. دولت اجراءکننده در هنگام تبدیل محکومیت مکلف است:

الف- مجازاتی را که مستلزم محرومیت از آزادی است به مجازات دیگر تبدیل نکند.

ب- کل دوره مجازات سلب آزادی که محکوم تحمل کرده است را کسر کند.

پ- مجازات صادره علیه محکوم را تشدید نکند و نیز مجازات کمتری که قوانین دولت اجراءکننده برای جرم یا جرایم ارتكابی مقرر داشته، تعیین ننماید.

ماده ۱۴- عفو، بخشودگی و تخفیف

محکوم از عفو عمومی، بخشودگی و تخفیف اعطاء شده از سوی هریک از طرفهای متعاقد مطابق قوانین داخلی آنها و بر اساس حسن نیت برخوردار خواهد گردید.

ماده ۱۵- تجدیدنظر

دولت محکومکننده، حق رسیدگی به درخواست تجدیدنظر نسبت به حکم محکومیت شخص موضوع انتقال را دارد.

ماده ۱۶- عبور از قلمرو کشور ثالث

هر یک از طرفهای متعاقد در مورد عبور محکوم از قلمرو خود به قلمرو کشور ثالث یا بالعکس بر اساس موافقتنامه های منعقد شده بین طرفهای متعاقد با کشور ثالث، مساعدت لازم را به عمل خواهد آورد.

ماده ۱۷- عطف به ماسبق شدن

مفاد این موافقتنامه نسبت به احکامی که قبل یا بعد از اعتبار یافتن آن توسط دادگاههای هر یک از طرفهای متعاقد صادر شده است، نیز اعمال خواهد شد.

ماده ۱۸- نحوه ارتباط

در اجرای مفاد این موافقتنامه مراجع صلاحیتدار طرفهای متعاقد از طریق مجاری دیپلماتیک با یکدیگر ارتباط برقرار می کنند.

ماده ۱۹- حل و فصل اختلافات

مراجع صلاحیتدار طرفهای متعاقد اختلافهای ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را از طریق مذاکره مستقیم یا مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهند کرد.

ماده ۲۰- اصلاح موافقتنامه

هر یک از متون این موافقتنامه با توافق طرفهای متعاقد، مطابق ترتیبات پیش بینی شده در قانون اساسی آنها قابل اصلاح خواهد بود.

ماده ۲۱- مدت اعتبار موافقتنامه

این موافقتنامه بعد از سی روز از تاریخ ارسال یادداشتهای دیپلماتیک مؤید تصویب آن، مطابق مقررات قانون اساسی هر کدام از طرفهای متعاقد لازم الاجراء می گردد و برای مدت پنج سال نافذ خواهد بود و خود به خود برای دوره های مشابه تمدید خواهد شد تا زمانی که یکی از طرفهای متعاقد تمایل خود به اختتام یا تغییر آن را شش ماه قبل از پایان مدت دوره جاری به طرف متعاقد دیگر اعلام نماید.

این موافقتنامه شامل یک مقدمه و بیست و یک ماده در شهر تهران در تاریخ چهارم اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۰ هجری شمسی مطابق با ۲۰ جمادی الاول ۱۴۳۲ هجری قمری و مطابق با ۲۴ آوریل ۲۰۱۱ میلادی در دونسخه اصلی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم و امضاء شد. هر دونسخه دارای اعتبار قانونی یکسان است و در صورت بروز اختلاف، متن انگلیسی ملاک خواهد بود. /ن

از طرف	از طرف
جمهوری عراق	جمهوری اسلامی ایران
حسن الشمری	سیدمرتضی بختیاری
وزیر دادگستری	وزیر دادگستری

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و یک ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ دوازدهم بهمن ماه یکهزار و سیصد و نود مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

علی لاریجانی